

— London, 17 Decembrie. Ziarișl "Morning-Post" oserește, desăre conflitul american, că nu remune nici o poartă de negoziare să de mizloare. Pe la Cetatea bor sosi la London, să domnul Mason și Slidel să lordul Lyons. Maiestatea sa Regina e sănătoasă.

— Newyork, 7 Decembrie. Ziariile vorbesc că premedințele Lincoln a constat sătinga sa dă învinge politica sa în criză relațiilor cu țările străine; el nu se teme dăresc rebelii cu Englîera, dacă Englîera nu va fi înțelese nici ostilitatea. — Korabii olandezi să fie areata în fața la Laguayra sunt a cîtei satisfacții nentă reprezentarea națională olandeză.

— Constantiopol, 16 Dec. Krisea finanțială continuă. Se asigură că Ambasadorul englez ar fi cerut la London un milion de lire sterline.

— Cattaro, 18 Decembrie. Numele kornari de bolnării a fost transmis la Antivari și la Spizza, care a anunțat că acestea vor fi contra atacă a Montenegrinilor. Acestei din urmă să fie retrase nu sînt întrenuri nimic; dar trei batalioane trăgătoare sunt gata să merge la Antivari. Așa sosit să se consideră că de banii nentă națională de remunirea de laea trănelor.

— Roma, 17 Decembrie. Markissal Lavalette a avut o conferință cu regele Neapolului. Se asigură că Franța va denunța să. Dacă ce Cardinalul I-a consiliat acelașa, regele va urma să dețină boala Cirialei și va cădea la Farnese.

— Torino, 17 Decembrie. Ziarișl "Nationalité", anunță că d. Ratazzi va da demisia sa de premedințele camerei. O notă a ziarișl "Opinione", deminte skomotul rezonant de unele ziarie desnuște că înțelește că regele nu este încărcat să facă o mersuă de la o războiul său împotriva lui Ratazzi.

— Paris, 18 Decembrie. La Senat domnul Troplong resigne în favoarea sa ideia de restabilirea responsabilității ministrilor. Atingătorul de creditele neakonente aduce o mîntă de lăsări regele marți că să fie secesa atât în frunte, că și în afara.

— Berlin, 16 Decembrie. La 11 ale 18nei s-a sevîrmit la Letzlingen consilierea bisericăi noști konstruite că grădina reședinței. Maiestatea sa regele nu a participat la ceremonie. Dacă dinca, regele către la națională se să se toti, nuistorii diocesei Gardlegen, cărăi a asistat și ei și le-a săptă — dacă cărăi gazeta kreuz (Kreuzzeitung) — nuistorul cărăi: „Vară treptă am urmat căle mai sună, căre doveză de ierbă și devotament, ale nonorâi meș, cănd o mîntă și, cîdetoră amenință vîcă mea; dacă aceasta am treptă într-o mîntă, neamă de la un kanăt nu și la cel-lalt, insosig de nekontențele omățină ale

, „onorăgișnilor. Dar cărăi aș fișt „fantele credinței, că aș fi mat dăru „măregele solemnității ale înțeleșirii? „Honoră mi-a resimțit că nimite ale „ueri cămănu se poate mai rea, mi „kari aș trebui se întristeze adăsuț că „nimia mea reprezintă. Se trăsmit oameni la Berlin, cărăi sunt osindigă că „kriminali noliticii mi kari nsmăi prîn „amnistie, aș dobîndit voia dă se întrăgă. Dar posibilitatea mea va rea „dănește neklintit acela. Am lăsat co „roana mea de la altarul lui Dumnezeu „zez și din măna lui Dumnezeu; și „lăsesc lui Dumnezeu că intă de si „kărăi posed coroana din măla lui „Dumnezeu, ea a trebat astăzii-mi prin „monumenția sănă mir de predecesorii „gloriomii, și voi să o înstrez.“ La sfîrșit, regele, că lăkrimile în ochi, se recomandă regășinii tălor clericiilor mi și înștergătă și susține, în comună lor și ori unde ar merge, cătă de înțeleștor a fost nentă dinsăi rezultatul alegerilor.

Aceste cărăi sunt o fătărire însemnată în public, din care nășteau resulță mai cărăi să fi mai trăză evenimente foarte serioase, că tot deșna cănd onoșinea publică este lovită, ziarișl Stelei de la 16 Decembrie vine și publică către linie menite a îndărți efectul de progresă și înțelește căvintele regești. Ziarișl ofițios zice:

„Sunt așteptat să declara că kontrinsă cărăi regești către clericii la Letzlingen, care intră adăber kontrinsă cărăi serioase într-o națională rezultate de alegeri, a fost doborât într-o cătă tendință. Esențială: „Se trăsmit oameni la Berlin, cărăi osindigă că kriminali noliticii, aș dobîndit nsmăi prîn amnistie boia dă se întrăgă, „năa fost zisă năi că așează cărăi, năi în așează îngelii; este înșesă adevărat, că regele a cărăi menșine de vîrkării domnitorii Schwerin cărăi konsilișă a evita estreamele sură ambele direcții.“

Armata Română

înaintea Europei.

INFĂCIȘIATĂ de d-nu B. LONIK.

Români sciu că suntu patru luni de căndu se publică în străinătate unușir de corespondințe, prin cărăi suntu descriși cu cele mai negre colori, națională este înșăcișiată că căduță în cea mai deplină imoralitate și timbre. Si-aducă aminte că noi am datu săma publicului despre corespondințele aceleia, cămă provocătă anăco pe Români a face cărăi uă protestare, uă demințire colețivă către foiele străine contra acelor pe deplină neadeverate și calomniatōri coresponde și amă demonstrat că guvernulă căndu și neprotestându contra acelor corespondințe calomniatōri pentru națională și Domnitorul le dă, prin tă-

¹ Unii dică că acest număr fi uă snagăna, pe care o explica în modul următor: Nikol (ae) B... Gici gicită mea?

cerea sa, tărie și putemă dice confirmare în străinătate. Provocătă de noi, și putemă dice încolțită, prin său asupra faptului, guvernulă se otără a respondere, însă, precumă uă vedută că, desordinile săabusurile cele mai numeroase și mai înveterate, și cătă de nedreptă, seră și nenorocită este acum, în tăto modurile, starea presintă. Tăto aceste corespondințe său pusă de căndă noi suptă ochii Românilor și cărăi au vedută nu numai, că conțineau cele mai mari neadveruri, dar că prințuă ciudată coincidență ideile coprinse într-o insulă așa mare rudenie cu cele susținute în diauriul Unirea și cu multe din cele dia se și susținute chiară în Adunare de căndă partea drăpă și mai cu sămă de căndă d. Catargiu, ministru cămăcămiei de trei, contra cării a protestat totă națională că calea Convenționea și să silia să reducă legile și Domnii trecuți. Vedurămu că guvernulă majorității Camerei, venită la putere mai dă dată cu acele corespondințe, nu le-a combătut, precum era datorul să facă, nu le-a demisită în tăto străine unde au apărut, și mai văduărămu că făia companiei de două-spre-dece din București, și care este și organu osiosu alături guvernului, nu numai că năa combătut nici uă dată acele corespondințe ci anăca adesea le-a reprodat și le-a susținut. Vedurămu în sfîrșit că guvernulă după uă tăcere de patru luni se otăresce, pe la sfîrșitul lui Noemvre, a lepăda, prin Monitorul său, ori ce solidaritate cu corespondințele aceleia, și dice că „nu va se fi judecată de cănd după faptele sale, eră nu după insinuirile mai multă sau mai puțină perfide ale inimicilor său ale cărăi cărăi se opună a da prin adjudiicare serviciile pentru hrana, pentru închălditul și luminatul ostinii; (ceea ce este insubordinare și hoșia); că se prindu oficiari furăndu banii publici și în locu dă și pedepsiți li se dă congediu a se primbla la apele mănerali; ei spună în sfîrșit că ostrea noastră a ajunsă pînă la cea mai înșorătōri degradare, „soldații a incendia casarme și oficiarii a ascunde pe culpabilii“ și nu este omă care se nu scă că națională ce are în sînul ieșii asemenea ostire este uă națională cangrenată, putredă, mortă.

Suntu patru luni de căndu se publică în străinătate acele corespondințe, și vedurămu că tăto nău altă scopu de cănd dă înșăcișia națională Română înaintea Europei suptă coloile cele mai negre și mai cu sămă dă pune în comparare presintele cu trecutul să demunșă cănd de dreptă; avută și fericită a fostu acelă trecută

ce luă sdrobită anii 1821, 1848, 1857, și 1859, acelă trecută ce Europa întrăgă a recunoscută să declară că a fostu aruncată România în desordinile săabusurile cele mai numeroase și mai înveterate, și cătă de nedreptă, seră și nenorocită este acum, în tăto modurile, starea presintă. Tăto aceste corespondințe său pusă de căndă noi suptă ochii Românilor și cărăi au vedută nu numai, că conțineau cele mai mari neadveruri, dar că prințuă ciudată coincidență ideile coprinse într-o insulă așa mare rudenie cu cele susținute în diauriul Unirea și cu multe din cele dia se și susținute chiară în Adunare de căndă partea drăpă și mai cu sămă de căndă d. Catargiu, ministru cămăcămiei de trei, contra cării a protestat totă națională că calea Convenționea și să silia să reducă legile și Domnii trecuți. Vedurămu că guvernulă majorității Camerei, venită la putere mai dă dată cu acele corespondințe, nu le-a combătut, precum era datorul să facă, nu le-a demisită în tăto străine unde au apărut, și mai văduărămu că făia companiei de două-spre-dece din București, și care este și organu osiosu alături guvernului, nu numai că năa combătut nici uă dată acele corespondințe ci anăca adesea le-a reprodat și le-a susținut. Vedurămu în sfîrșit că guvernulă după uă tăcere de patru luni se otăresce, pe la sfîrșitul lui Noemvre, a lepăda, prin Monitorul său, ori ce solidaritate cu corespondințele aceleia, și dice că „nu va se fi judecată de cănd după faptele sale, eră nu după insinuirile mai multă sau mai puțină perfide ale inimicilor său ale cărăi cărăi se opună a da prin adjudiicare serviciile pentru hrana, pentru închălditul și luminatul ostinii; (ceea ce este insubordinare și hoșia); că se prindu oficiari furăndu banii publici și în locu dă și pedepsiți li se dă congediu a se primbla la apele mănerali; ei spună în sfîrșit că ostrea noastră a ajunsă pînă la cea mai înșorătōri degradare, „soldații a incendia casarme și oficiarii a ascunde pe culpabilii“ și nu este omă care se nu scă că națională ce are în sînul ieșii asemenea ostire este uă națională cangrenată, putredă, mortă.

Tăto acestea le dice, le afirmă guvernulă prin Monitorul său oficiale. Cumă dară a putut suferi ca în cursu de patru luni, Domnul său, și mai multă anăca de cănd atâtă, națională sea, se fi cărăiă în ochii Europei și elu se tacă, se nu dice unu singură cuvîntu în contra acelor calomnie în tăra nici în străinătate? Dovadă că era datorul a protesta este că protestată în sfîrșitul în Monitor. Guvernulă afirmă prin acea notă a Monitorului, că acele corespondințe „caută numai că s'arunce desbinare întră membrii acestei partite și apună între dănsă și perșona Domnitorului semințele unei divisiuni, și că mai dovedescă tendință dă presintă națională noastră suptă unu punct de vedere falsă și o calomnie în ochii Europei.“

Tăto acestea le dice, le afirmă guvernulă prin Monitorul său oficiale. Cumă dară a putut suferi ca în cursu de patru luni, Domnul său, și mai multă anăca de cănd atâtă, națională sea, se fi cărăiă în ochii Europei și elu se tacă, se nu dice unu singură cuvîntu în contra acelor calomnie în tăra nici în străinătate? Dovadă că era datorul a protesta este că protestată în sfîrșitul în Monitor.

Dară pentru ce nici pînăcumă nu găsi mijloc spre a protesta și în tăto străine, acolo unde națională și Domnitorul său fostu și suntu calomniati?

Guvernulă, prin Monitorul, dice anăcă cacele corespondințe emană de la inimicii său de la falși se amici. Dară acei inimici cine suntu? căci este învederăt că nu poate fi partea națională care se plătescă și se scrie corespondințe în contra ieșii ca se desbine astă-feliu partea cea vechie. Si cumă guvernulă care are puterea în mănu năa descoperită anăcă sorgintea acelor corespondințe, și năa denunțat-o națională? Oră cine scie că este fortelesă, mai cu sămă pentru unu guvernă, a descoveri sorgintea unor corespondințe de diairie și mai cu sămă cândă ele urmădă mai multe lune și se publică în mănu multe foile? Pentru ce dară guvernulă nu scie anăcă așa sorginte. Pote fi iertat unu omă a vedea națională sa cărăiă și elu a tăcea? Pote fi iertat unu guvernă a nu întrebuiță tăto mișcălōce pentru a spulbera acele calomnie, a principale pe calomniatori săi înferă în facia Națională săa Europei?

Luând acumă cestiunea din altă capetă vedemă esindu de supt tipariu și împărțindu-se în diaua de 11 Decembrie unu manifestă supscrise Catargiu și cu titlul Suplimentul la Unirea în care între altele este și o protestare contra notei publicată de guvernă în Monitorul de la 22 Noembre în privință acelor corespondințe. Vomă reproduce în diale acestea în întregul său acelă renunță manifestă și vomă avea a ne occupa speciale despre cele coprinse într-o insulă. Aci înso avemă a-lu cerceta numai despre partea ce este acum în cercetare și numai din punctul de veală acestei desbateri.

D. Barbu Catargiu vine tocmai la 11 Decembrie se respundă la uă notă oficiale a Monitorului oficiale de la 22 Noembre. Dacă d. Catargiu credea că este uă datoră a sa, ca steagării alături parti, a protesta contra acele note pentru ce a tăcută în timpu de 20 de diale? Si dacă a tăcută 20 de diale pentru ce protestă dă dată contra acele note și protestă prințuă supliment, ceea ce se scie că are înșisirea dă însemna ceva grabnică și străordinară?

Căutându ce dice acelă manifestă vomă înțelege pote pentru ce luă făcută marele steagă și pentru ce protestă acum cu atâtă grăbire în cănd se publică protestarea sa cea străordinară printre uă foile străordinare?

dintră făptă atâtă de neinsemnatōri în sine. Omeni, cărăi scriu scrisorie anonime, și totu dăună cuvîntele lor dă se ascunde. Măna care a scrisu epistolă, care tă a derangată atâtă, se va pădi bine dă trăda.

Dacă priimescă ingagiamentul ce a bine voită a lăua, dă uită acestă incidentă nu este pentru că-mă vine greu a avea obligaționă căndă unu bărbată galantă, dară pentru că acelă aducere a minte este din acele ce nu potă avea nici uă importanță pentru dumniata a le păstra. Își multămescă dară, domnule, pentru ostenă ce și-am causată fără voia mea, și, dacă îmi dai voia, séra bună. Nu sum bine, a inopătă, și puțină odină îmi va face bine, speră. (Urmare pe poimăne).

se citește acea scrisoriă, dică că este folositori, cuvînciosu s'orește; o voi să citi dară.

După aceasta, domna R... se întorse spre portiță, aretându-mă că astăfăliu va putea bine se proste de cele după urmă răde ale gălăjei spre a citi. Acăstă miscare mea opri dă vedea pe facia sea întărirea ce produce asupră-1 citirea celor patru pagini cari-mă turburaseră atâtă de multă creeră.

Reșine în nemîșcare pe căndă tîmpu său citirea. După ce sfîrșit, relăsă velul său pe facia sea și, întorcinduse înțetă spre mine, reșine căteva secunde în atitudinea unei persoane care se găndescă mai năște și a lăua uă decisiune. Apoi, privindu-mă prin velul său c'uă căutătură linisită și călău dă dată dulce, s'adresă căndă mine. — Domnule, îmi disă c'uă voce de-

alterată de nici uă emoțione, estă unu omă fără onestă; își multămescă că nălă credută unu cuvîntu din romanul coprinsu întră epistolă ce autorul său nălă și pătu-să supscrive. Sună petrușă de recunoșință pentru ce propunere ce-mă facă dă nu urmă căleoria dătă și a dormită într-unu birătă de său spre a-mă evita neplăcerea dă sosi cu dumniata la S... Intră adeveră este cu putință ca suptă acăstă se săască uă cursă. In tăto orașele de provincie se găsescu omeni fără ocupație și cu reale intenționi; dară ești sum Parisiană și nămă obiceiul a me preocupa de ce-ști potă închipui pentru său contra mea acel ce oră cumă nău nici unu dreptă asupră-mă. Bărbatul său lipsescă de la S..., acăstă este adeverătă, dară chiară dără și prezintă la sosirea trăsureră, năștău de ce me teme se me qăboră din tră-

sură eu nescă tovarăș de căleoria, ce nu i-am alesă eu. Nu este în obiceiurile mele a opri uă diligiență numai pentru mine singură, căndu se năștă se me ducă la Paris ca se-mă veđă surorile și se moștăcupă de interesele mele. Nemicu nu pote fi dară mai simplu de cănd a vedea revineșindu în orașul nostru, totu în acea qăi cu mine, pe cineva care a locuită acăstă orașă în tămpu de două ani, dacă corespondatele dumitale nu se năștă, și care pote, prin urmare se aibă acolo ore car relaționi. Nără și înso lucru simplu ca conductorul său se vădă o călătorie dă dată căleoria dătă, după ce și-a luată locul său la S... François e unu bărbat bună, care face de ordinariu comisariile domnului R..., dară năștă voi se-ști păta face ore caro ideie asupră grabnică opriri în căleoria dătă. Alătiori al ora-

Dominul Catargiu declară că dă parecisisu de membru al comitatului redapționii Unirii, fiind cacea foia a publicat căteva articole fără înțelegere Comitatului fiind că „Unirea trebuia se scie că nu este instituită dă se face echo alu jurnalurilor oficiale fără înțelegere Co-mitatului, mai cu seamă cănd artico-lile ce voru se reproducă, coprindu „în ele fruse reu chisuite în contra partitei ce raprezintă.”

„În adevăr ce se dice, între altele în acel articol alu Monitorului. „Că articolii publicați în jurnalele străine sunt scriși de niște prieteni perfidi ai majoritații. Ei bine, domnule, ești respingă cu indignare presupunerea că majoritatea are în sinul ieș „prietenii perfidi, precum respingă solidaritatea acelor scrieri din jurnale străine. Ar fi fost multă mai înțeleptu, socotescu, ca și Monitorul să se fiă mărginitu întră simplă refutare demnă, eru nu împinsu d'unu „escesu de delu pr reu înțelesu se se lase a merge pînă la diceri injurișe „chiar și în contra amicilor sei politici.”

Așa daru ministeriul este acu-sat de d. Catargiu de pr mulu delu, pentru că a dîs, nimicu mai multu, mi-cuțul, de cătă că numai nisice amici perfidi au putut scrie asemenei articole cari calomnișă națiunea, pe domnitoru și armata națională Europei? Așa daru d. Catargiu, de și dreptu formă respinge solidaritatea sa cu acele articole, daru dechiară că protestarea ministeriului este uă injuriă stindariului suptu care servește dumniluiu, dechiară că partita sa n'are amici perfidi și neinteligini, protestând chiar contra Unirii care a reprosus articolul foiei oficiale a Ministeriului și nu mai re-mâne nici uă indignare și nici uă protestare contra acelor articole care denigră națiunea Română, armata și Domnitorul ie în facia străinilor? Daru dacă acei cari aș scriu acele articole nu suntu amici perfidi ai părții drepte ce suntu ore? Si pentru ce, o repe-tim în precugetare, pentru ce d. Catargiu a lăsatu se trăcă 20 de dile pînă protesta contra ministrilor s'a Unirii, tocmai timpul pîn se fi ajunsu la Paris acelu nenorocit u-nueru alu Unirii și se fi venită daco uă epistolă în acăstă privință? Si chiaru dacă amu admite că ministeriul ar fi pusu vr'unu cuvîntu mai tare în acea notă, cănd este vorba de protesta contra celor mai pericu-lose calomnie aruncate necontentu în Europa contra Națiunii, contra Domnitorului și contra armatei, cumu se face că d. Catargiu numesce acea notă escesu de delu și perde din ochii sei interesele cele mari ale națiunii pen-tru a nu mai vedea de cătă interesele cele mice și personali ale partitei sale?

Supuindu tóte acestea la apre-junăna națiunii, revenim la corespon-danța din le Constitutionnel ce este în desbatere, s'atragedu atențunea națiunii s'a armatei asupra paragrafelor prin cari partita ce publică articole cere necontentu desarmarea țerei și reducerea chiaru a acestei mice armate ce avem. „În Romania, dice acea corespondență uă miliță multă mai redusă de cătă cea actuală, a ajunsu totu deună pentru măntinerea ordinii; și dacă soldați nu și-a făcutu datoria la

1848 causa este că oficiarii nu erau demni de dînsu.“ Cine se fiă ore acelă care se interesădă a susțină că la 1848 n'a fostu uă manifestare națională contra Russiei și contra guvernului ei uă rescălu ce a triumfatu numai din caușă că oficiarii erau nedemni?

D. Catargiu, în cuvîntul de la 11 Decembrie, a condamnatu pe Mircea, pe Michău și pe toți acei cari ver-suă săngele loru pentru a reîntrupa Romania, dicând că acea sistemă eroică era barbaria timpului. Corespondența străină desființădă armata noastră, o reduce la uă simplă miliță, ce dicemul la uă simplă gendarmerie mărginindu-i totă misiunea în a versa săngele Românilor și a înclina armele sale ori cări invasiuni. „Terele cele mice, dice curatul corespondență, datorești SLĂBICIUNI LORU UĂ PRETIOSA PREROGATIVĂ, acea-a dă trăi lîngă cele mari FĂR'A SE APERA la umbra tractatelor.“

Eco-te daru, armata română, redusă în simplă gendarmerie pentru a ucide pe frajii tei, și anco uă gendarmerie care se aibă prepoasa prerogativă dă trăi, lîngă Austria sau Rusia, care se umbrăscă slăbiciunea ta să națiunii tale. Etò că în dîua cea mare de la 11 Decembrie căndu redevenirem uă națiune de 5 milioane, corespondențele trămisse în străinetate spună că Imperatul Napoleon III a făcut uă poesiă, unu visu cănd a dechiaratu în facia parlamentului francez „că rădicat la Dunăre uă națiune care se servă Europei de cetate în contra ne-contenită crescenților invasiuni ale Nordului.“ Elu credea că putem uă națiune care se simu unu dîndu de aperare pentru Europa, credea că vei fi uă armată română care se opresci necontentu crescențile invasiuni ale Rusiei, daru elu visa, elu nu scia ce poate face uă națiune de 5 milioane, elu nu scie că pentru unu d'aci națiunea Română are dreptu „prepoasa prerogativă“ dă trăi s'alaturandu-se pe lîngă Austria sau Rusia, precum boiării din timpul decadentei nôstre nu mai trăiau de cătă alăturandu-se pe lîngă ușia altor boiări și înfăcîsiându-se națională tutoru bași-buđucilor cu capetele pe tipsie.

Armata Română îndura va în tăcere tóte aceste calomnie, josoriri și lovir de mōrte și pentru dînsa și pentru națiune? Armata Română suferăva ca națiunea ie se fiă astu-felu cruciată și espusă la deviderea, la disprețu și disgustul Europei înträge? Armata Română priimăva ca se dica în străinetate că Domnul Românilor n'are nici prestigiu în ochii ostirii nici mișloce dă o comanda, săcăstă acumă cănd unele puteră ve-cine au voită se ne sfârăame autono-mia și cănd totul anunță pentru primă-vîtoră cele mai mari cu-tremure politice și naționali! Nu. Armata Română nu va suferi nici uă dătă acăstă infamă junghiare și ea va ave, suntemu încredință, onorea dă descoperi sorginteacelor corespondență, dă rupe masca acelei partite din care va fi emanendu și dă re-sbuna astădi onorea națiunii Române pe cîmpul publicității pîn va ave fericeirea dă o rînsbuna s'a o conso-lida măne pe cîmpul bătăliei. Aceasta este, după noi, datoria armatei

Române săsucărămă căn curindu na-țiunea și Europa va așa că ea și-a împlinit-o.

PRINCIPATELE-UNITE.

(Correspondență a șiarulu le Constitutionnel.)

Bucuresci, 30 Noembre.

Mai de ună, urmasem la Giurgiu pe unu amicu care mergea acolo se asteptă batelul de la Galați spre a pleca în susul Dunării. De pe chei, unde stamă aprópe de batel, vejuromu, pe punte, unu oficiariu în pantaloni roșii, pe care ciucuri că mară ai epoletelor, cuseurile de la guleru și ornamentele tunicei sele, și după turbanul chepiului seu roșiu, ne făcea a-lu luă de unu generariu francez. Cu uă curiositate cu totul simpatică și cu totul admirativ, alărgai la informări: — Era unu generariu român în inspecție.

Mi a făcutu ore care efectu că m'am pututu înșela asia. Cu tóte astea ar trebui se fiu bine deprinsu. Nu înținescu în tóte dilele oficiarii de ordinanță ai Domnului cu acelu-azi pantalone roșiu, ce distinge pe adjutanții marșialilor nostri? N'am audiu ore de uă sută de ori numindu-se era inaugurată la 24 Ianuariu eru chepiurilor? N'am veștutu arendu-se bonetele de poliță a doua di după ce telegraful aduse nouatarea a-doptării loru în Francia?

A copia pentru uă miliță încep-toriă, pentru nesce oficiarii, seu im-provisași seu cari nu și-a făcutu proble, gloriouse uniforme ale primei armate din lume, și a împrumuta de la dînsa asta înainte de tóte, — este unu tristu ridicul!

O! auđu d'acum reclamațiunile: Uite, uite, mi se dice, și fiu dreptu. De trei ani amu supusu recrutarea la sorți, amu format uă casă de dotare, unu Monitoriu alu Ostii, stabilimente de gimnastică, unu codice penal, scole regulamentarie, uă masă generale de întreținere, companie de disciplină, unu corp de statu-maioriu, unu corp de intendință, cantinare și copii de trupă, — amu organizat uă arse-nale, ateliarie, unu trenu de echipa-gie, — amu reorganizat scola mi-litară . . . și ce mai sciū ce?

Da, da, am veștutu tóte astea tî-părte într'uă broșură de mai multu d'unu anu de dile, în trei părți ne-aplicată, care pretinde chiaru că prin nouă regimă a sciu se transforme, pentru recrutul căduță la sorți, vechia di de lacrime într'uă di de fericire. Asta e uă recetă de minune, care ne-lipsescu anco în Francia. Daru cea-ace nu lipsescu acolo, suntu actele stării civile, necesare pentru uă tragere la sorți seriösă și de cari nici urmă nu e p'aici; cea-ace nu lipsescu a-colo este moralitatea membrilor administrației și me-licilor delegați spre a presedea la acăstă tragere, de care nu scăpă cineva, ca aici, cum-perandu-i pe dînsu.

La ce folosescu unu codice penal, dacă după ce s'a făcutuă cercetare în contra unor soldați moldovani bănuji că aă incendiati uă casarmă, o lasă josu cănd este sicur că se voru așa culpabilii? La ce folosescu bani cheltuiți spre a împărți în armată de ce mi de exemplarie de cări de ci-tire, de calculu etc., cănd soldați suntu departe dă si toți echipați, casaramă, și dă avè unu trai bunu? Ce însemnedă în fine cifra cea mare de două sute de scolari la scola militarii, cănd cea mai mare parte trebuie se mărgă se mărescă răndurile nefolosi-rie ale oficiarilor pe urmă?

Ce însemnedă? cănd voi spune că tóte astea n'au altu scopu de cătă dă produce efectu în străinetate, voi spune atinge mobilile ce a dictat în acăstă țeară, mai tóte actele guvernămîntali.

Aste nouă instituții contribu-țu au celu pucinu a felicita administra-tive servitul, a disciplină ostirea, a moralisă pe oficiari? Ecă nesce fapte curiose:

Ministrul actuale de resbelu, la intrarea sea în funcțiu, a vrutu se puiă în adjudecare servitul furagiului, încălzișii, luminării: oposițione violinte a biourilor, ai căroru capi suntu totu d'uă dată îndestulătorii și comptabilitii; ei și facu aprovisionările, apoi lasă de se desertă magasinele pentru ca statul se fiă nevoită a cumpără de urgintă produsele loru cele proste.

Pe la finitul lui Augustu, uă taberă de manoperi fu formată la dûne kilometre de Bucuresci. Oșile, ajungindu acolo, nu găsiră nici provisiori, nici furagi, nici mișloce de culcare său de transportu. După septembrie, trebui se rădice tabera: ómeni și căi cădeau acolo de lipsa măncării. Daru, cinci-spre-dece dile în urmă, corturile erau totu rădicate, pe câmp; dacă s'ar fi întimplat uă furtună totu materiale era perdută.

Atunci era și epoca otării pen-tru schimbarea garnisonii; miscările furor combinate astu-feliu în cătă u-nele regimenter avură abia căte-va dile de mersu, de ore ce alu douile de infanterie fu trămisu din Iași la Craiova, 62 de dile cale, și srtăbătindu cele dûne provincie în cea mai mare a loru lungime.

Aste miscări se făcură din poste în poste, fără linie de distanțe otări-te, fără provisiori și fără mișloce de transportu preparate; unu regimentu asorbi elu singură tóte trăsurele trenului; cele-lalte corpuși furor oblegate a îngrijii ele însele de transportarea provisiorilor loru și bagajelor, în-chirându sau luăndu care cu boi de la țeară.

Ară si p're lungu a înșiră unele acte de desordine ce s'au produsu in ostire. Voiu cită uă simplă istoria de de oficiarii: într'uă inspecțione administrațivă, casa unui casieru de regimentu fu găsită în deficitu de 10,000 de lei. Acelu comptabile cheltuise suma pentru trebuința sa personale. Autoritatea superioară oficiale încin-țată, nu putea face mai pucinu negreșită de cătă a-lu pune la arestă; nici de cumul ū dede unu congediu ca se mărgă la băi, asicurându că e avutu și că va plăti la întorcerea seal

Eco materia de reforme destul de urgintă, mi se pare, de vomu a daoge mai alesu urgintă unei legi care se oprescă ori ce numire la grăde fără funcțiu, și care ar restringe înaintarea în margini serioze. La a-căstă lege Domnul ar trebui să țină mai multu de cătă la ori care alta, elu care a ajunsu colonelu numai în două lune, din prefectu ce era; și care simpate negreșită că astă înaintare răpede nu i-a putut da nici prestigiul în ochii ostirii nici mișloce pen-tru a o comandă!

Am păstrat pentru a sfîrși celu mai frumosu titlu ce organizatorii militari români cred că aă la recono-scința publică. Ei cred că aă pre-parătul puterea și gloria țerei loru, mă-rindu cu mai multu d'a treia parte efectivul ostirii regulate a moldo-ro-mânilor, care se sue acum la mai multu de 20,000 de soldați, pînă a numera dorobanții, seu gendarmii ne-regulați și grănicierii cari se rădică și ei la 20,000.

Unde se voru opri pe astă clină? Trebuie ore se credem ușomotul că suntu aspirari la uă putere armată deuă sută de mi de ómeni? Bugetul strigă dejă de trei ori cheltuele de partimentului de resbelu suntu mai multu de cătă îndouite; ele asorbă a patra

parte din recetele celor dăe provinție.

State avute și poporate cari au mare situație politică, uă întindere de fruntașe considerabile de aperat, profită de prima ocazie de pace pen-tru a împușca numerul soldaților loru și a ușura astu-feliu pe locuito-ri și finanțele loru. Ce se dicem d'uă țeară care face Contrariul cănd are uă poziție politică forte modestă resorgință financiară mărginite, uă poroștire pucinu numerosă?

Uă armată are unu scopu îndoitoru a măntină ordinea în intru, a apera fruntașele în afară.

În România, uă miliță multă mai redusă de cătă cea actuală ar pută fi destul și a fostu totu deuna destulă spre a măntină linisca cănd a fostu comandă; soldații suntu forte buni, supuși, competenți, ardinți la datoria loru; dacă nu și-a făcutu-o în 1848 cauza e că oficiarii loru nu erau demn de dînsu.

Cătă despre uă aperare serioză a marginilor, nu-mi imaginu că România pretindă la desvoltara de forțe ce ar cere militarescă siguranță unui statu micu încognită de trei puteri mari.

Stăturile cele mice suntu detorie slăbiciunii loru uă prerogativă prejoi-să: acea-a dă trăi lîngă cele mari, — fără săibă a se apera, la adepostul tratatelor.

Înădată ce mărire armatei Române devine ruinătoră, este unu locu nefolositu. Puterea României este în garanță drepturilor sele de puterile protectoare; și lussosă în drumurile sele, în scălele sele, în splótarea avia-torilor variate cu cari natura a dotat pămentul seu.

În locu d'acele costătorie adau-giri de ostire, unu micu corpă de ar-mată de vre 15,000 de ómeni regulați pentru cele dûne Principate, bine dresăti, bine echipați, bine mobili, unu modelu de ostire în fine, ecă ce do-rești Moldo-Romanilor.

De voru deveni într'uă di înde-

pendință, cumu speră, și dacă inde-pendință loru ar fi amenință, ei bi-ne, astă ostire va sarvi de među (noyau) militaru unui poporă întregu care ar-asci, credă, a se face soldatu pentru aperarea țeară sele.

Capii însărcinăți a organiza arma-ta română se reviia la aste ideie mo-dește și se uite laurii ce visează ne-greșită vrindu a o mări peste mestu-ră! Asta va fi, din parte-le, unu sacriști patriu, și voiu renunță bu-eurosă la tentarea ce amu d'a-mi aduce aminte, cu ocasiunea loru, de c se intimplă într'uă di, căndu:

Uă broscă veju unu boiu, Ce-i păr de taliă frumosă... B. Lonik.

Capii însărcinăți a organiza arma-ta română se reviia la aste ideie mo-dește și se uite laurii ce visează ne-greșită vrindu a o mări peste mestu-ră! Asta va fi, din parte-le, unu sacriști patriu, și voiu renunță bu-eurosă la tentarea ce amu d'a-mi aduce aminte, cu ocasiunea loru, de c se intimplă într'uă di, căndu:

Uă broscă veju unu boiu, Ce-i păr de taliă frumosă... B. Lonik.

Suporiere pentru familiele ne-norocite din Erțegovina.

D. James A. Cohen	4. 20
— Colonel T. Casimir	34.
— N. N.	12. 10
— G. Magheru	64.
— A. Dertman	24. 20
— Preotul George dela Mănt	9.
— Egumenul Teodor Zăgănescu	11. 20
— M. S. Raicovici	62.
— B. S. Ivanovici	32.
— Al. Dimitrescu	

